STICUSA
KNIPSELKRANT 145

AMIGOE ZATERDAG 3 JANUARI 1987

Talent op Bonaire mobiliseren

Gitaarorkest Vibrato werkt aan functionele concerten

KRALENDIJK — Het gitaarorkest Vibrato van de Bonaireaanse muziekschool gaat zich vanaf 1987 toeleggen op het geven van wat dirigent Rudy Bedacht noemt "functionele concerten". Hiermee wordt bedoeld dat zowel het recreatief als het creatief talent op Bonaire zal worden gemobiliseerd om zich tijdens de concerten op het podium te manifesteren.

Bedacht is van mening dat hieraan behoefte bestaat, getuige het feit dat in het concert van 13 december jl. musici uit het publiek spontaan hebben meegewerkt nadat Vibrato bekend had gemaakt zijn podium ter beschikking te stellen voor gastspelers. Omdat niet elke vocalist of instrumentalist de tijd heeft zich aan regelmatige repetities met een orkest te wijden, is zo'n ongepland optreden een welkome uitlaatklep voor artistieke en communicatieve vermogens, aldus Rudy Bedacht. Bonaire beschikt volgens hem over een nog weinig tot openbare kennisgeving gekomen muzikale reserve, die vaak juist op zulke concertmogelijkheden wacht om naar buiten te treden.

Het dialoog-experiment met in de zaal aanwezige musici zal een van de vaste punten worden op het Vibrato-repertoire. Uiteraard zullen hierbij nog de meeste bijdragen worden geleverd op recreatief gebied, dat wil zeggen dat men composities vertolkt die anderen hebben geschreven. Maar het is voor de muziek-culturele ontwikkeling van Bonaire en voor de nog op te bouwen concert-traditie van belang dat ook het creatief talent van zich doet horen.

Wie eigen composities speelt of zingt is dus ook van harte welkom bij Vibrato. Die composities kunnen eventueel ook in notenschrift aan de dirigent worden aangeboden voor plaatsing op het repertoire. Wie zijn eigen muziek (nog) niet kan opschrijven of arrangeren, kan bij Vibrato-dirigent Bedacht aankloppen om hulp. Volgens Bedacht gaan veel authentieke Bonaireaanse composities die geschikt zouden zijn voor concertgebruik verloren omdat ze slechts bestaan in orale vorm en niet tijdig worden genoteerd in muziekschrift. Dit hoeft in het vervolg dus niet meer het lot te zijn van muziekproducten van eigen bodem.

Het Vibrato-orkest brengt, zoals gebleken, een repertoire van internationaal karakter, en zou daarop gaarne een ruime plaats willen inruimen voor creatief werk van Bonaireaanse componisten. En dan hoeven het niet per se scheppingen te zijn van professionele musici, of deze bekend zijn met het notenschrift of niet. Ook degene die zichzelf een muziek-amateur noemt, kan met zijn of haar compositie aankloppen bij Vibrato.

De functionele concerten willen ook motiverend werken op de schooljeugd. De pedagogisch-didactische opzet die Vibrato-dirigent Bedacht hierbij voor ogen staat zal gerealiseerd kunnen worden door het geven van schoolconcerten. De eerste schoolconcerten van Vibrato zullen binnenkort kunnen plaatsvinden. Het presentatiemodel dat hierbij gebruikt zal worden is een aangepast concert met als hoofdschotel enkele belangrijke composities van het recente december-concert. Uiteraard worden ook met veel genoegen voorstellen van zowel leerkrachten als leerlingen ingewacht over composities die men op het repertoire opgenomen wenst te zien.

Dirigent Bedacht: "Ik kan niet voldoende benadrukken dat Vibrato geen traditioneel orkest is dat van boven af zijn repertoire oplegt, maar een moderne speeleenheid die werkt volgens de democratische principes van dialoog, wisselwerking en acculturatie met het publiek. Vibrato is er voor heel Bonaire!". Indien de perspectieven van Vibrato zich gunstig blijven ontwikkelen, wil Bedacht een Bonaireaans Gitaarfestival organiseren, dat de basis zal moeten zijn voor een Antilliaanse Gitaarfestival. In beide zou een grote plaats moeten worden ingeruimd voor de jeugd, vandaar dat de functionele concerten zich reeds nu ook op deze belangrijke categorie van muziekbeoefenaars richten.

De Beurs Vrijdag 2 januari 1987

UITNODIGING

In het kader van de UNA muziekuitvoeringen zal op maandag 5 januari een lezing worden gehouden door

DRS. JOEP VAN BREDERODE
(lector muzicologie Universiteit van Amsterdam)

met muzikale toelichting door de

CURACAO CAMERATA

De opzet is zodanig dat deze lezing de toelichting vormt van een op 6 januari in de Fortkerk plaatsvindend concert.

Plaats : Aula UNA
Datum : maandagavond 5 januari 1987
Tijdstip: 8.30 p.m.
Toegang: Vrij

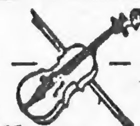
De Rector Magnificus
Mr. Drs. Alex Reinders

Universidat Nashonal di Antia

Universiteit van de Nederlandse Antillen
University of the Netherlands Antilles
Universidad de las Antillas Neerlandesas

CONCERTSERIE
6 JAN
fortkerk
Curacao Camerata

Mozart Turina Shostakovich Dvorák

toegangskaartf12kunstkringf11scholierengratis
thecompletekitchen74561vgks663065jeugdorkest75075

EEN BOEK VAN SHON PADU
REDENEN VAN HET HART

Ten zeerste verrast was ik om in de herfst van 1986 een nieuw boek van Padú Lampe te ontvangen. Meteen toen ik de titel zag: "Ciencia acercando e Mundo Espiritual?" schoten mij de namen van zijn vorige boeken te binnen: "Harmoniology", en "The third Element". Beide laatste boeken zijn in het Engels, en hebben de auteur op de Antillen en daarbuiten een zekere bekendheid gegeven. Het eerstgenoemde werk is in het Papiamento -- en wat voor Papiamentu! Zijn taal is, zelfs voor een leek als ik, zo helder als glas. Wat nog niet zeggen wil dat het onderwerp waarover hij schrijft helder is. Ik denk dat dàt afhangt van de "antenne" die de lezer voor het onderwerp heeft. Wie niet kan meedenken met een auteur moet hem maar beter niet lezen.

Wat wil de auteur van Harmoniology met zijn nieuwe boek? "Kennis om de wereld van de Geest te benaderen"..... Op de titelpagina zien wij een menselijk hoofd met uitstralingen naar vier kanten. Verder bladerend zie ik dat het voorwoord is van Hubert Booi, dus onwillekeurig denk ik: dan zal het wel goed zijn.

Afgaande op de titel zou het centrale thema: kennis moeten zijn. Het bevreemdt dan ook eerst even om te zien dat Padú begint bij de moraal. Met een beroep op Rudolf Steiner zegt hij dat het zedelijk besef (moralidad) het hoogste is, wat een schepsel kan meekrijgen in het leven. Dat zedelijk besef is de oorsprong van alle denken en handelen -- of de afwezigheid daarvan. Het leven volgens zedelijke normen is leven volgens de wetten van de schepping, is kort en goed: leven "in harmonie". Op korte, en heldere wijze legt shon Padú verband met zijn vorige boeken.

Het zedelijk besef dat de mens is gegeven is een kennis, half verstandelijk, half intuitief, die hem helpt te leven volgens de bedoeling van de natuur. Dat is de kennis waar de titel op doelt, het is een weten van goed en kwaad, een zedelijk-zijn. Wie in komplete harmonie zou kunnen leven met de wetten van de kosmos, die zou kompleet gelukkig zijn. Het geloof dat God aan mensen geeft is een kracht tot leven in harmonie met Hem en de medemens. Liefde is harmonie. Eigenlijk is de harmonie die de Liefde geeft, de kennis waarmee de mens de wereld van de Geest kan naderen. Daardoor ontstaat een nieuwe, universele harmonie, die de wereld redt van de ondergang.

Zo ongeveer heb ik het begrepen. Maar daarmee is het boek niet uit. Shon Padú spreekt van de macht van het positieve denken en de invloed die dat heeft op de gezondheid en het geluk (en is gezondheid niet geluk voor het lichaam?), hij spreekt van herstel van ziekten als gevolg van leven in harmonie, en de genezende, helende kracht van goede gedachten. Hij spreekt van de onzichtbare wereld die wij zó naderen, die zijn stralingen tot ons zendt, en waarheen wij de onze zenden, heel dat netwerk van kosmische kontakten tussen ons, en God, en de wereld van de geesten daartussen.

Hij spreekt van het onderzoek met elektronische apparaten die deze stralingen zichtbaar maken, een onderzoek dat hij belangrijker noemt dan de ontdekking van de atoomkracht.

Wij komen met hem in de wereld van PSI en ESP van de buitenzintuigelijke waarneming, van telepathie en psuchokinese, van machten dus die de mens genezen van zijn gebrek aan zedelijk besef, die hem leren met de wetten van het heelal "in de pas" te lopen. Tot die geestelijke ontwikkeling wil Padú ons brengen; in dit verband vallen de namen van "wetende" mensen, zoals Pascal, Tennyson, Charlotte Bronte.

Een heerlijk boek, kortom, dat in precies honderd pagina's de hele kosmos in zijn greep probeert te krijgen. Maar met wàt een bescheidenheid, en toch: met wàt een zekerheid! Zeker, Padú maakt niet duidelijk wàt die zedelijke wetten nu precies zijn, waar hij zo'n waarde aan hecht, maar wij kunnen het raden: het zijn die van Liefde, begrip en verdraagzaamheid. Laten wij het waarderen dat in deze harde wereld waarin iedereen leeft naar eigen wetten, dat in deze verziekte en verpolitiekte maatschappij nog mensen willen opkomen voor een verdraagzaam, harmonisch leven. Die oproep tot zedelijk besef en tot respekt voor elkaar, dát alleen al maakt het lezen van dit boek de moeite waard.

O, die harmonie van de wereld en de mensen, dat is zéker de grondwet van het leven. Je gedachten zijn al heel oud shon Padú. Zo oud als het begin van de mensheid zijn ze, zo oud als het verlangen naar het geluk.

Ver weg, in het grijze verleden, droomden de mensen van de harmonie der hemelsferen, van een geluk dat heel de kosmos zou omspannen. Net als jij, shon Padú, droomden zij. En zij bouwden de luit, een muziekinstrument met zeven snaren, voor elke hemelsfeer één snaar. En ze speelden erop, en ze hóórden de harmonie van de hemelsferen, en wàren gelukkig. Zo'n luit was jouw boekje, shon Padú, in mijn hand. Ik heb muziek gehoord, en er was harmonie.

O shon Padú -- ik spreek van man tot man -- kan je niet nog een boekje schrijven over de harmonie der sferen, en over de macht van de muziek in verband daarmee? En mag ik ook van mijzelf een duit in het zakje doen? Je noemde Charlotte Brontë als een "wetende". Haar naam Brontë betekent donder in het Grieks, de taal van de oudste geheime Wetenschap. En "donder" betekent "volledig bewustzijn" in diezelfde geheimtaal. Het was de titel van een boekje, net als het jouwe, uit Anno 120.

Pascal, die andere weter heeft eens gezegd: "Het hart heeft zijn redenen die het verstand niet kent" Met die redenen van het hart was ik met jou verbonden, en met de Antillen, het land dat ik nooit vergeet......

Rest mij nog te zeggen dat "Ciencia acercando e Mundo Espiritual" een uitgave is van Imprenta Nacional Arubano, en verkrijgbaar is bij de boekhandel.

Dr Harmen Geurs

NOOT ARUBA-REDACTIE

-Het is geen gewoonte van de Beurs om recensies van de hand van dominee Harmen Geurs te publiceren. De oudere Beurs-lezers weten waarom. Maar op speciaal verzoek van onze vriend Padú Lampe, maken wij deze keer een uitzondering, mede omdat de opbrengst van de verkoop van het boek voor een goed doel bestemd is.

Aruba-redactie

KLEINIGHEDEN VAN ALLEDAG

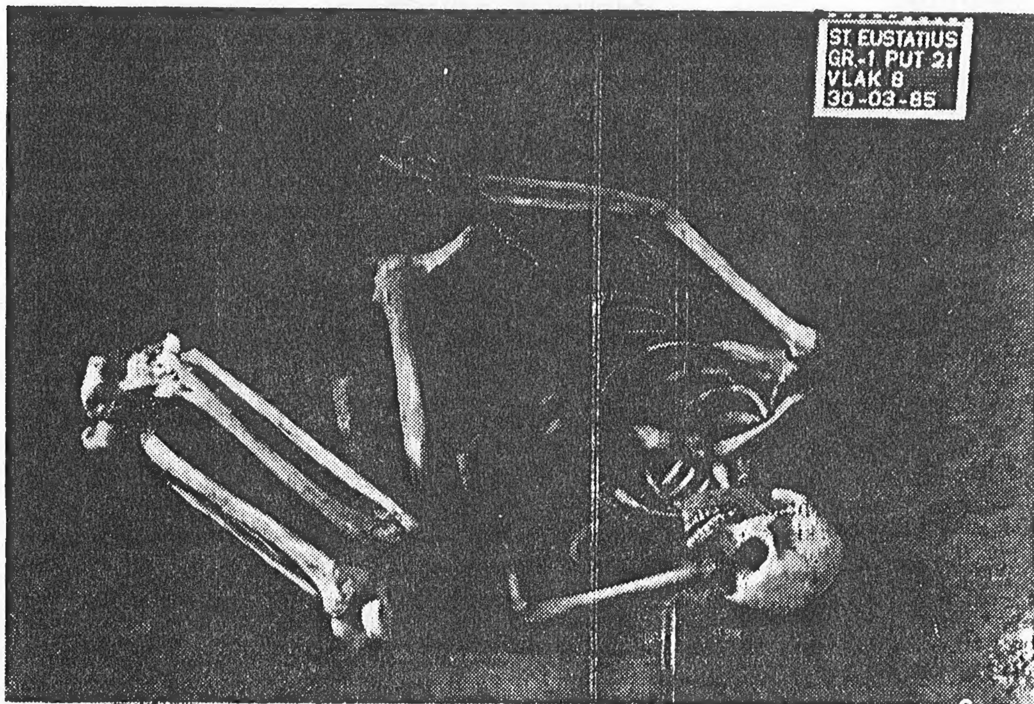
— Verschillende lezers, waaronder Padu zelf, hebben ons gevraagd wat toch de reden mag zijn voor onze houding tegenover dominee Harmen Heurs, n.l. dat hij geen recensies in de Beurs mag schrijven, terwijl hij het indertijd in de Amigoe wèl mocht. Eerlijk gezegd vinden wij het niet eens de moeite waard. Wij willen slechts met het volgende volstaan. Wij zijn Arubaan en zijn daar trots op. Derhalve staan wij niet toe, dat de eerste de beste buitenlander hier komt en ons als pseudo-deskundige de les komt lezen. Dominee Herman Geurs schreef o,a. muziekrecensies in de Amigoe, een onderwerp, waar hij geen kaas van had gegeten. Niettemin schreef hij toch en niet zelden in de veronderstelling dat die Arubanen er toch niets van zouden begrijpen. Althans, dit is de enige verklaring, die we kunnen vinden voor het feit over muziek, die niet eens gespeeld was, of die hij niet eens gehoord kon hebben, aangezien hij voor het einde van het concert was weggegaan. Wij vinden dat een belediging. Ook tolereren wij niet dat een domiee een gerespecteerd iemand als Jan Beaujon, die zich zo verdienstelijk heeft gemaakt voor de Arubaanse gemeenschap, vooral op het culturele vlak, bij terugkeer naar Nederland een trap na geeft. Dit zijn slechts twee van de bezwaren, die wij tegen dominee Harmen Geurs hebben en als de Amigoe daar genoegen mee neemt, dan is dat de zaak van de Amigoe, maar de Beurs is een heel andere mening toegedaan. Trouwens, in de recensie van het boek van Padu Lampe, die wij bij wijze van uitzondering geplaatst hebben, begint hij met te stellen het boek niet begrepen te hebben en dát is voor ons al voldoende reden om ons van een recensie te onthouden.

Amigoe
MAANDAG 5 JANUARI 1987

Onderzoek op Saba naar zijn Indiaans verleden

ST EUSTATIUS — Drie studenten uit Leiden gaan onder leiding van drs M. Hoogland een onderzoek verrichten op de Springbay op Saba, wat een van de belangrijkste vestigingsplaatsen van indianen op Saba is geweest. Het onderzoek zal naar verwachting ongeveer drie maanden in beslag nemen.

Het is het eerste opgravingsonderzoek gewijd aan de indiaanse periode, dat plaatsvindt sinds 1923 toen dr Josselin de Jong, ook uit Leiden samen met Carl Buncamper een onderzoek hoofdzakelijk in de Bottom verrichte. Ook toen vond men bij een verkenning indiaans aardewerk op Saba. Dr Josselin de Jong merkte in zijn rapport op dat dit een plaats was dat een nader onderzoek zeker waard was. Nu 64 jaar later zal het onderzoek verricht worden. De Sabaanse bevolking zal door enkele lezingen geïnformeerd worden over de achtergrond van het onderzoek en over het vroegste indiaanse verleden van Saba en omliggende eilanden.

Expositie kent zijn weerga in Cariben niet

In Statia museum interessante verzameling uit Indiaanse tijd

ST EUSTATIUS — In het museum van de St Eustatius Historical Foundation is per 1 januari 1987 een afdeling opengesteld die gewijd is aan de vroegste bewoners van Statius. Deze indianen nemen een bijzondere plaats in op de Nederlandse Antillen.

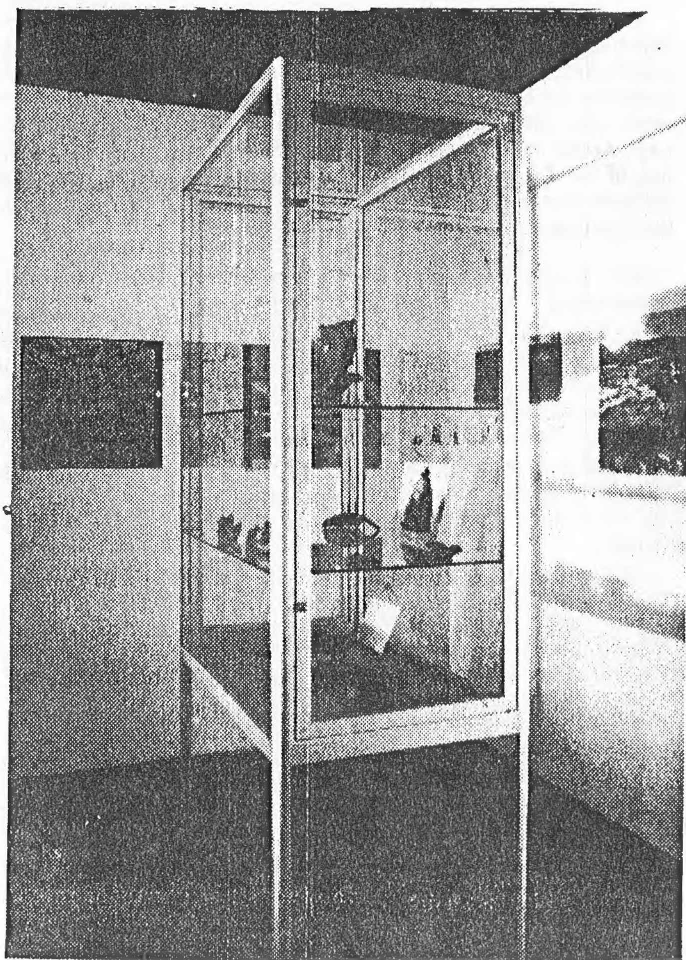
De overblijfselen die bij Golden Rock, nabij het vliegveld tussen 1984 en 1986 door een onderzoeksgroep van de Rijks Universiteit van Leiden zijn opgegraven, behoren namelijk tot de allereerste groep landbouwers die de Nederlandse Antillen bevolkten. Naast een uitgebreide foto- documentatie die onder andere gewijd is aan een tal van facetten van het verrichte veldonderzoek geven de tentoongestelde vondsten een beeld van deze boeiende indianen groep. De bewoners zelf van dit oude indianendorp nemen een centrale plaats in de tentoonstelling in: Het uitstekend bewaard gebleven skelet van een op plusminus zestig jarige leeftijd overleden indiaan staat centraal in de expositie. Uit het tentoongestelde aardewerk blijkt dat er ook vijftienhonderd jaar geleden reeds ware kunstenaars het eiland bewoonden. Baktechniek, geschilderde en ingekraste versieringen leggen getuigenis af van een bijzonder gevoel van stijl en symetrie.

Een andere vitrine is gewijd aan de "voedsel- economie, de wijze waarop deze indianen zich voedden. Vis, zeeschildpad, vogel, leguaan. De botjes geven ons een inzicht in de belangrijkste onderdelen van hun voedsel.

Raadselachtige rituele voorwerpen zijn er ook te zien. Ook werktuigen waarmee grote boomstammen werden omgevormd tot lange sierlijke kano's. Voor het eerst in het Caribisch gebied zijn de solide geconstrueerde ronde huizen van deze indianen teruggevonden. Uiteraard wordt aan het enige restant van deze huizen, de gaten in de grond waarin de zware houten palen van de huizen gefundeerd waren in foto's getoond. Dat de huizen uiteindelijk afgebrand zijn blijkt uit de zichtbare brokken houtskool. Samen met de al eerder gereedgekomen presentaties gewijd aan de meer recente periodes bezit St Eustatius thans in het fraai gerestaureerde Donckerhuis een expositie die in het Caribisch gebied zijn weerga niet kent. Op het vliegveld is een vitrine geplaatst gewijd aan de indiaanse bewoning die precies daar gevestigd was, die in kort bestek het historisch belang van deze plaats laat zien.

De Historical Foundation op St Eustatius die nu al dertien jaar aan de weg timmert en de aandacht vestigt op de belangrijkste historische restanten en monumenten van het eiland is de drijvende kracht achter het nu gerealiseerde.

...een van de vitrines, welke gewijd is aan de tijd der indianen en het skelet dat thans een centrale plaats inneemt in het Statiaanse museum...

Ditmaal als kwintet

Curaçao Camerata: weer naar Aruba

ORANJESTAD — Het strijkkwartet Curaçao Camerata — voor deze gelegenheid uitgebreid tot een kwintet — geeft op zaterdag 10 januari 1987 een concert in de kleine zaal van Cas di Cultura op Aruba. Dit concert, gegeven onder auspiciën van de Arubaanse Kunstkring, begint om acht uur, dus een half uur vroeger dan gewoonlijk.

Dit is nodig omdat de musici nog dezelfde avond terugvliegen naar Curaçao. De Curaçao Camerata wisselt van samenstelling, maar de leider is en blijft violist Eric Gorsira. Toen Camerata op 21 juni op Aruba concerteerde, was het Joep van Brederode, die de altviool- partij speelde. Hij is ook deze keer van de partij. Hij is lector musicologie aan de Universiteit van Amsterdam en kwam al verscheidene keren naar de Antillen voor deelname aan concerten door Camerata en het Curaçao Strijkorkest. De drie overige leden van het kwintet zijn nieuw en komen allen uit Nederland: de violiste Wilma Thalen, celliste Willemiek Tavenier en de contrabassist Jasper Tjallingi.

Eric Gorsira — violist — heeft gestudeerd aan het Amsterdams Conservatorium, het Koninklijk Conservatorium van Madrid en was leerling van Carlos Sedano. Hij is al twintig jaar prominent op Curaçao en de grote motor van zowel het Curaçao Strijkorkest als van diverse kamermuziekgroepen, die onder de naam Curaçao Camerata optreden. Wilma Thalen — violiste — is concert- meesteres van het Gronings Conservatorium- orkest. Zij kwam in juni vorig jaar al naar Curaçao en speelde met het Curaçao Symphonie- orkest. Joep van Brederode — altviolist — speelde in het Amsterdams Philharmonisch orkest en is docent musicologie aan de Universiteit van Amsterdam. Hij speelt ook regelmatig in kamermuziek- ensembles. Willemiek Tavenier — celliste — is remplaçante bij het Nederlands Philharmonisch orkest en valt in voor de vaste celliste van Camerata, Luise Gorsira en Jasper Tjallingi — contrabassist — is solist bij diverse Nederlandse orkesten en bekend om zijn deelname aan diverse kamermuziekgroepen.

Het programma, dat deze keer door het strijkkwintet Curaçao Camerata wordt gebracht, ziet er als volgt uit: Strijkkwartet in G KV 387 van Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): allegro vivace, menuetto, andante cantabile, molto allegro; La Oración del Torero (kwintet) van Joaquín Turina (1882-1949); Strijkkwartet no.7 Opus 108 van Dimitri Shostakovich (1906-1975): allegretto, lento, alegro; pauze; Strijkkwartet in G opus 77 van Anton Dvorak (1841-1904): allegro con fuoco, intermezzo, scherzo, poco andante, allegro assai.

De kaarten zijn in voorverkoop bij de boekhandel, maar ook verkrijgbaar aan de zaal vanaf half acht op de avond van het concert. Men wordt verzocht op tijd aanwezig te zijn omdat het concert beslist om acht uur moet beginnen.

NEDERLANDS BALLET DRIEMAAL IN CPA

WILLEMSTAD - Het komende weekeinde treedt het Nationale Ballet van Nederland op in Centro Pro Arte. Er zullen in totaal drie voorstellingen worden gegeven. Morgen en zaterdag vangen de voorstellingen om half negen 's avonds aan en zondag is er een matineevoorstelling om vier uur 's middags. Hierna zal het nationale ballet naar Aruba vertrekken, waar voorstellingen gegeven zullen worden in het Cas di Cultura. De toernee is mogelijk gemaakt door de culturele centra van Curacao en Aruba, de Arubaanse Kunstkring, het Instituto di Cultura te Aruba en de Sticusa.

Het programma dat gepresenteerd zal worden door het Nationale Ballet van Nederland bestaat naast drie traditionele pas de deux vooral uit het choreografische werk van Jan Linkens, een jonge danser en choreograaf en toont het werkelijke Nederlandse gezicht.

Volgens Rudi van Dantzig, artistiek direkteur van het Nationale Ballet, is Nederland op dansgebied een creatief land, waar de afgelopen twintig jaar veel heeft plaatsgevonden. Hiervan zijn de danstechnische vooruitgang, de choreografische ontwikkeling en het geloof en de vastbereidenheid van de nieuwe generaties in het programma terug te vinden, aldus Van Dantzig.

Het Nationale Ballet van Nederland bestaat uit de dansers Caroline Iura, Joanne Zimmerman, Jane Lord, Esther Protzman, Wim Broeckx, Fred Berlips en Pierre Paradis.

De 26-jarige Caroline Iura is geboren in Los Angeles. Zij voltooide haar balletscholing in 1976 bij het Washington Ballet en twee jaren later werd ze geëngageerd bij het Nationale Ballet te Amsterdam. Zij behaalde tijdens de Tiende Internationale Ballet Competitie in Bulgarije de laureaatprijs in de seniorenklasse en op de Internationale Ballet Competitie in Frankrijk won zij de zilveren medaille. In 1986 werd zij bevorderd tot eerstesoliste.

De 33-jarige Joanne Zimmerman is geboren in Buffalo, New York. Zij heeft haar balletopleiding voltooid bij The Buffalo Ballet Center onder leiding van Kathleen Ciotton. Ze danste één seizoen bij het Koninklijk Ballet in Vlaanderen en werd in 1972 geëngageerd bij het Nationale Ballet, waar zij eerste soliste is.

zie verder p. 5

AMSTERDAM - Esther Protzman en Pierre Paradis van het Nationale Ballet van Nederland in een pas de deux getiteld "bloemenfeest in Genzano".

vervolg BALLET

Jane Lord werd in 1961 in Californie geboren. Later verhuisde Jane naar Canada om te studeren aan de National Ballet School in Toronto. In 1979 kwam zij in dienst van het Nationale Ballet en in 1984 werd zij bevorderd tot demi-soliste.

De 25-jarige Esther Protzman is geboren in Almelo. Zij begon haar opleiding aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag in 1972 en vervolgde haar opleiding een jaar later aan het Stedelijk Instituut voor Ballet in Antwerpen. Zij is vanaf 1980 geëngageerd bij het Nationale Ballet.

Wim Broeckx werd in 1961 geboren in Antwerpen. Hij kreeg zijn balletopleiding aan het Stedelijk Instituut voor Ballet in Antwerpen. Hij was finalist van de Internationale Ballet Competitie in Lausanne. In 1982 kwam hij bij het Nationale Ballet en in 1985 werd hij bevorderd tot demi-soliste.

De 30-jarige Fred Berlips volgde zijn opleiding tot toneeldanser aan de Nel Roos Akademie in Amsterdam. In 1976 studeerde hij af en werd geëngageerd bij het Nationale Ballet. In 1980 nam hij in Bulgarije deel aan de Internationale Ballet Competitie en twee jaar later werd hij bevorderd tot eerste soliste.

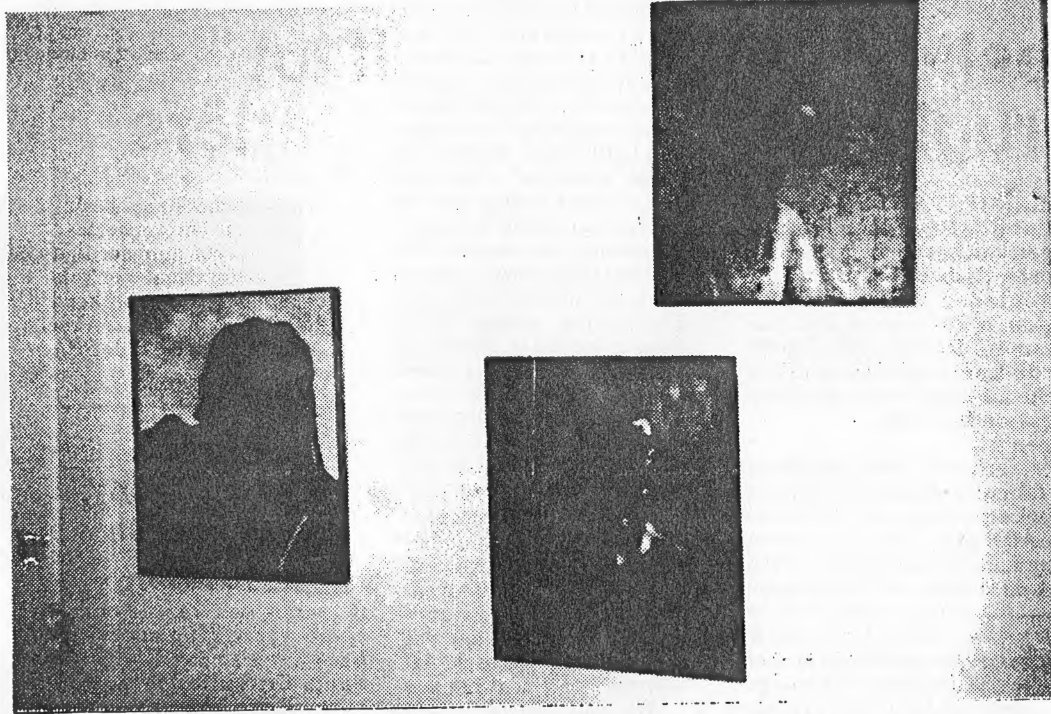
Pierre Paradis werd in 1963 in Montreal geboren. Hij volgde zijn dansopleiding aan de National Ballet School in Toronto vanaf 1973. Hij studeerde in 1983 af en werd direkt geëngageerd bij het Nationale Ballet.

Choreograaf en danser Jan Linkens werd op 11 november 1958 geboren in Maastricht. Hij volgde zijn opleiding aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, studeerde in 1977 af en werd geëngageerd bij het Nationale Ballet. In 1983 won hij de eerste prijs op de Internationale Choreograaf Wedstrijd in Keulen, met zijn ballet "For A Close Friend', dat ook in het programma is opgenomen. In hetzelfde jaar studeerde hij drie maanden in New York op de School of American Ballet, de opleiding die verbonden is aan het New York City Ballet opgericht door George Balanchine.

Kaarten voor de balletvoorstellingen zijn verkrijgbaar bij de boekhandels Van Dorp Promenade en Mensing's Caminada en bij Complete Kitchen te Bloempot Zuikertuintje.

De toegangsprijzen bedragen vijftien gulden voor de avondvoorstellingen en f. 7,50 voor de matinee.

WOENSDAG 7 JANUARI 1987 — AMIGOE

PHILIPSBURG — De portretschilder Cynric Griffith woont al dertig jaar op St. Maarten en is er geen onbekende. Menigeen heeft een portret of een Sintmaartens landschap van hem in huis. Portretten en landschappen zijn Griffith's specialiteit. Na drie jaar stilte rond de schilder toont deze nu een nieuwe collectie in de expositie- ruimte van het Cultureel Centrum aan de Backstreet. «New Paintings» heet de tentoonstelling, die een dertigtal doeken, waaronder zijn zelfportret (op de foto rechts onder) omvat.

BEURS EN NIEUWSBERICHTEN — Zaterdag 10 januari 1987

Sam Parabirsingh in Museum

Nu de laatste restjes ham genuttigd zijn, de laatste zevenkapper afgeschoten is en vóór we définitief in tumba-sferen raken is er nog even tijd voor een bezoekje aan het museum, waar beeldend kunstenaar Sam Parabirsingh tot 31 januari etsen, olieverfschilderijen en tekeningen in gemengde techniek toont. Werk dat veelal geïnspireerd is op de reizen die hij maakt, zoals onder andere naar de graven in Egypte.

Parabirsingh, yu Korsou uit Surinaams-Hindoestaanse ouders, woont en werkt nu tien jaar in Nederland. Het beste uit de culturen in zijn leven komen in zijn werk tot uitdrukking: het tropische kleurengevoel uit de West, de drang tot perfectie uit het Westen en het gevoel voor vormen en tekens uit India. Momenteel is hij voor een aantal weken teruggekeerd op zijn geboorte-eiland om workshops etsen (de techniek waarin hij uitblinkt) te geven aan de Akademia di Arte. In totaal volgen ongeveer 30 mensen zijn workshops. Over zijn werk, althans een deel daarvan, is een boek verschenen dat in de boekhandels verkrijgbaar is voor ongeveer f. 25,–

Wens werd werkelijkheid

Opvoering Nationaal Ballet in perfecte harmonie en gratie

IN HET CENTRO Pro Arte vond gisteravond de eerste voorstelling plaats van een toernee van een groep dansers van het Nationale Ballet. De wens om het Nationale Ballet op de Nederlandse Antillen te kunnen laten optreden, dateert reeds uit de zestiger jaren, helaas bleef het tot nu toe slechts bij plannen.

Het programma, dat het Nationale Ballet opvoerde, deed de wens geheel in vervulling gaan. Het Nationale Ballet was er niet alleen, datgene wat opgevoerd werd, gebeurde in een perfecte harmonie en gratie. De artistieke leiding van het toernee berust bij Jan Linkens, een talentvolle jonge danser en choreograaf wiens talenten reeds verschillende malen over de Nederlandse grenzen hebben gereikt. Het programma bestond uit twee choreografische werken van Jan Linkens, het ballet «Met Zonder en Met» en het slotstuk «For a Close Friend» en uit drie klassieke pas de deux.

Het stuk «Met Zonder en Met» werd door het gehele ensemble uitgevoerd. Het eerste wat opvalt, zijn de kleuren van de kostuums, die de dansers dragen, de lichte kleuren hiervan accentueren de levendige sfeer, die dit ballet kenmerkt. Jan Linkens heeft er in dit moderne stuk voor gezorgd dat het geheel een harmonieuze indruk maakt. Het gebruik van niet-klassieke dans- passages leidt vaak tot onbegrip bij het publiek. Dit komt omdat de choreograaf de harmonie in dans, muziek en kleur vanuit zijn beroepsmatig perspectief interpreteert en uitings- vormen kent, die voor het publiek niet te begrijpen zijn. Jan Linkens weet ondanks de vele moderne wendingen, die dit stuk kent, de aandacht van het publiek vast te houden. Het ballet danst zowel letterlijk als figuurlijk, aan de ogen van het publiek voorbij.

De eerste pas de deux, die werd opgevoerd door Esther Protzman en Pierre Paradis, was uit «Bloemenfeest in Genzano». Dit wervelende stuk werd zeer enthousiast ontvangen door het publiek, dat met moeite kon wachten om te applaudiseren totdat de pas de deux in zijn totaliteit was opgevoerd. Zowel de gedeeltes van deze pas de deux, die solistisch werden opgevoerd als door de danser en danseres samen, getuigen van een grote betrokkenheid. Pierre Paradis met name danst met zoveel elan, zo geheel bruisend van enthousiasme en gedreven, dat de toeschouwer aangenaam getroffen wordt. Het enthousiasme waarmee gedanst wordt, lijkt het publiek in golven tegemoet te komen.

De tweede pas de deux, gedanst door Fred Berlips en Joanne Zimmerman, was uit «Giselle». Joanne Zimmerman danste dit stuk in plaats van Jane Lord, die een blessure had opgelopen. In de ogen van het publiek was dit het meest "klassieke" stuk. Deze pas de deux vraagt van de dansers een totale lichaamsbeheersing, een traagheid die passend bij het thema van dit stuk tot uitdrukking gebracht moet worden. Beide dansers slagen er uitstekend in, om in een vloeiend geheel een treurige liefde neer te zetten. De muziek, die zij beheersen, completeert de harmonie van dit stuk. Om deze uit 1841 daterende en door 's werelds beroemdste dansers uitgevoerde pas de deux goed te dansen is zonder meer een niet geringe opgave. Fred Berlips en Joanne Zimmerman kunnen de toets der kritiek met gepaste waardigheid doorstaan.

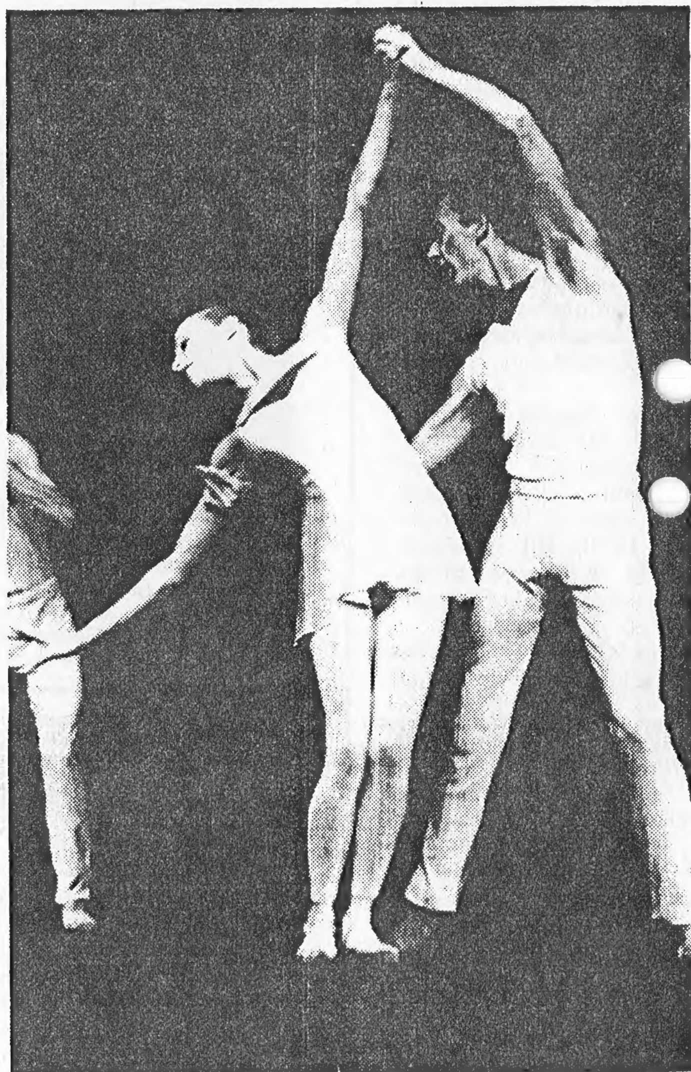
Wellicht voor het publiek de meest spectaculaire pas de deux was die uit «Don Quichotte», gedanst door Caroline Iura en Wim Broeckx. Dit ballet bracht een grote hoeveelheid aan moeilijke sprongen, die elkaar soms in serie opvolgden. Het ballet moet temperament uitstralen, zoals de naam al doet vermoeden. Dit temperament werd, gezien de reactie van het publiek, duidelijk overgedragen. Wat opvalt is de ballerina Caroline Iura, die een hoge mate van perfectie bereikt in de uitvoering van deze dans. Het is dan ook gezien haar ten uitvoer gebrachte talent niet verwonderlijk dat zij al menigmaal voor haar prestaties bekroond werd.

Het ballet, waarmee het programma besloten werd, was naar choreografie van Jan Linkens — «For a Close Friend» — gedanst door het gehele ensemble. Dit schitterende ballet werd gedanst op muziek van Strawinsky, waarbij de aandacht geen moment de kans krijgt om te verslappen. De moeilijke muziek- compositie van Strawinsky heeft Linkens uitgedaagd een prachtig ballet neer te zetten, dat dynamisch in elkaar overvloeit. Logisch lijkt de ene dansvorm en of beweging de andere op te volgen, zijn compositie wordt een boeiend, levendig geheel. De muziek is op zeer eigen wijze gebruikt om tot een choreografie te komen, die werkelijk schitterend is. Het publiek kon zich verheugen een zo'n eigentijds karakteristiek ballet te mogen zien, dat de ontwikkelingen op danstechnisch en choreografisch gebied evident demonstreert.

Het Nationaal Ballet bracht een afwisselend programma op hoog niveau. De menselijke perfectie en harmonie, waarmee zowel de beide producties naar choreografie van Jan Linkens als de verschillende pas de deux, aan het publiek werden vertoond, verklaart het grote enthousiasme van ditzelfde publiek.

In dit geval is het jammer te moeten constateren dat de geluids- weergave niet optimaal was, maar alle onvolkomenheden worden desondanks overtroffen door de gratie van de dansers. Kortom een avond die zowel voor uitgesproken ballet- liefhebbers als voor anderen zeer de moeite waard was.

DIANA MONISSEN

WILLEMSTAD — Onder grote belangstelling vond gisteravond de premiere plaats van het optreden van het Nationaal Ballet in Centro Pro Arte. In perfecte harmonie en met gratie werden de verschillende choreografieën van Jan Linkens gebracht die enorm applaus oogsten. Elders in deze editie is een uitgebreide recensie van het ballet opgenomen.

Op de foto: een momentopname van de voorstelling gisteravond. Ook vanavond en morgenmiddag vinden er nog voorstellingen plaats in Centro Pro Arte.